

Landvæsenkommissionen og Landinspektørerne fastsætter Skellet mellem Statens Areal og de tilstødende Lodsejeres Arealer.

Nu kunde der maaske være dem, der vilde spørge, hvorfor Staten nu til et Foretagende som dette skal yde Halvdelen, medens man til Digeanlægget mellem Gjøel og Øland, kun gav $\frac{1}{3}$. Dertil vil jeg sige, at naar Inddigningsforetagendet er berettiget og økonomisk forsvarligt, hvad jeg mener, at dette Digeanlæg er, kan Staten efter min Mening ikke opføre nogen bestemt Norm for Tilskuddet. Statens Tilskud bør i høj Grad rette sig efter de tilstedeværende Forhold. Det er givet, at det maa rette sig efter det Areal, som bliver beskyttet ved Digeanlægget, og som ligger under Stormflodshøjden. Og her er Forholdet forskelligt fra Forholdet ved Digeanlægget mellem Gjøel og Øland, idet det Areal, som der vilde ligge under Stormflodshøjden, er betydeligt større end de Arealer, der er Tale om her, og det er jo de Arealer, der ligger under Stormflodshøjden, der skal bære Digeskatten: man kan fornuftigvis ikke lægge en Skat paa de Arealer, som aldrig har været udsatte for Saltvandsoversvømmelser. Det forekommer mig ogsaa, at Staten altid har gjort den Betragtning gældende. Angaaende Spørgsmaalet om de betydelige Tilskud, man har givet til Digerne paa Lolland og ved Ribe, skal jeg gøre opmærksom paa, at der der ikke har været nogen bestemt Norm for deres Størrelse. Ribediget kostede 1,780,000 Kr., deraf ydede Staten 1,055,000 Kr., de interesserede Lodsejere ydede et Beløb af 675,000 Kr., og Ribe Amtsrepartitionsfond gav et Tilskud paa 50,000 Kr. Det vil altsaa ses, at Statens Tilskud der var meget betydeligt over Halvdelen, men der kan naturligvis ingen Tvivl være om, at Statens meget betydelige Tilskud for en væsentlig Del var begrundet i de store Sluseanlæg, som var nødvendige derovre. Foruden det meget betydelige Tilskud, Staten gav, ydede den endvidere Lodsejerne de 675,000 Kr. som Laan til 4 pCt. Rente og rentefrit, indtil Diget var anlagt.

Om Digerne paa Lolland-Falster blev der ved Digeloven af 1873 fastsat, at Staten til disse Diger paa Lolland skulde yde $\frac{1}{4}$ og til Digerne paa Falster $\frac{2}{5}$. Det oprindelige Tilskud var altsaa forskelligt for disse 2 Digeanlæg. Staten har til Digerne paa Lolland i de forløbne Aar dog ikke blot ydet dette Beløb, men, som det fremgaar af Forhandlingerne om Loven

af 1903, hvorved det lollandske Digelag endelig fik gjort sin Regning op med Staten, har Staten ydet i alt 1,700,000 Kr. til dette Dige. Diget paa Lolland beskytter et Areal paa godt 32,000 Tdr. Land og Diget ved Ribe et Areal paa omtrent 12,000 Tdr. Land. Disse Diger er nu ikke blot Beskyttelsesforetagender, men ogsaa Inddigningsforetagender. I de 32,000 Tdr. Land paa Lolland fremkom et Areal ved de Fjorde, som blev inddæmmede, af omtrent 7,800 Tdr. Land, nemlig Nakskov Inderfjord, Rødby Fjord, Fredsholm Fjord, Bogø Fjord, Lyngholm Fjord, og hvad de forskellige Fjorde nu hedder. Det var, som sagt, ikke blot Beskyttelsesdiger, men ogsaa Inddigningsforetagender ligesom det, der findes imellem Øland og Gjøel og mellem Øland og Attrup, som nu her foreslaas. Staten vil blive Ejer af omtrent 2,000 Tdr. Land imellem Gjøel og Øland, og tilnærmelsesvis det samme Areal vil Staten blive Ejer af ved det Inddigningsforetagende, som vi her faar Tilsagn om at faa Tilskud til. Vi lægger altsaa paa en Maade her en Vinding til Landet, og det er min Tro, at Staten i alt Fald for en meget væsentlig Del vil faa Godtgørelse for det Tilskud, den her yder. Det vedkommende Areal har naturligvis ingen Værdi for Tiden, og om det vil faa nogen Værdi, afhænger af, om vi faar Digesagen gennemført. Men hvis den gennemføres, hvad jeg haaber, nærer jeg ikke Tvivl om, at det Areal, vi her staar i Begreb med at inddæmme fra Fjorden, vil faa en meget betydelig Værdi, og Fremkomsten af denne Værdi vil ikke ligge langt ude i Fremtiden.

Jeg kunde naturligvis have ønsket, at Staten havde stillet sig lige saa liberalt overfor os, som den stillede sig i sin Tid, da man gav Tilskud til Digerne nede paa Lolland. Staten forbeholdt sig der Ejendomsretten til de fra de forskellige Fjorde, Rødby Fjord og Nakskov Inderfjord, inddæmmede Arealer i Forhold til sit Tilskud, men denne Ejendomsret gav Staten Afkald paa ved Loven af 1903 om de lollandske Diger. Om dette Spørgsmaal skal vi selvfølgelig ikke strides i Øjeblikket. Nu gælder det blot om, at vi kan faa Foretagendet gennemført, det andet Spørgsmaal ligger ude i Fremtiden. Vi maa først se, om der virkelig kommer en Værdiforøgelse til Stede ved Digerne. Naar et saa stort Foretagende som dette skal gennemføres, er det nødvendigt, at man ser stort paa Forholdene. Det kan ikke hjælpe, at man fordyber sig i smaa-